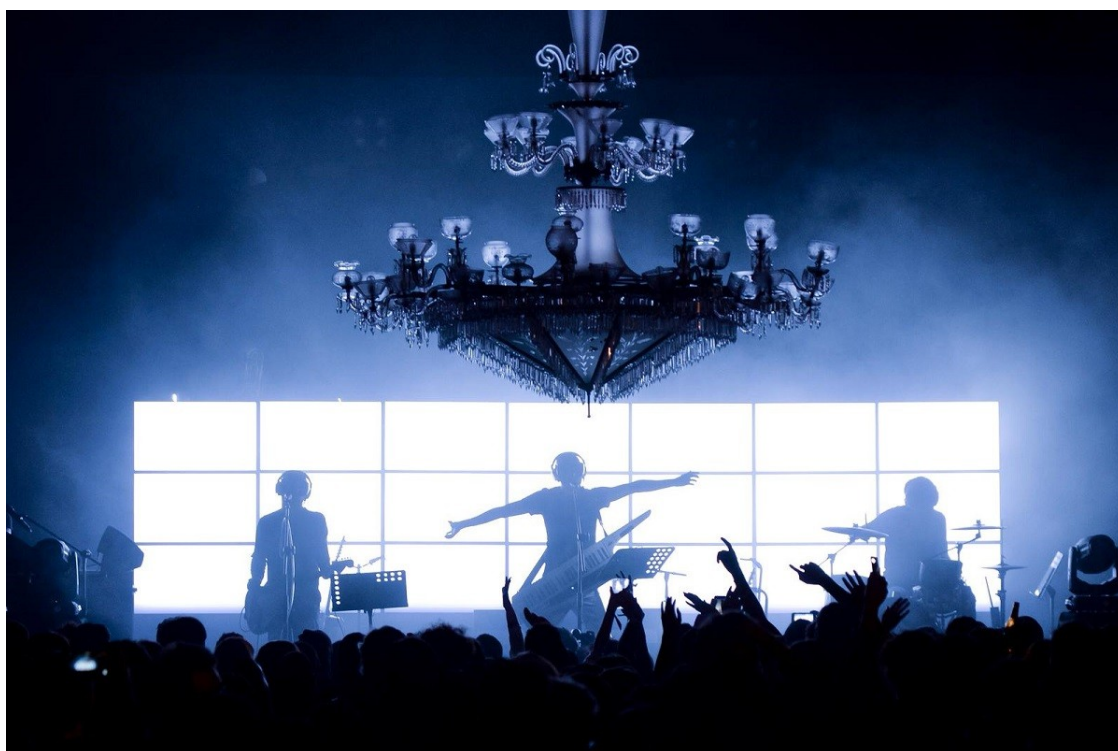


Secret Vida, un festival com mai l'havies vist

Crònica de la primera de les dues jornades del sorprenent festival Secret Vida, celebrat aquest cap de setmana a la Finca Mas Solers de Sant Pere de Ribes



La Casa Azul al Secret Vida | Christian Bertrand / Nerea Coll

Gran expectativa en el primer festival català *indoor* i amb un cartell desconegut. Copa de cava rosat de benvinguda a la sala Rat Pack, homenatge al mític grup d'actors i músics nord-americans de Las Vegas que es van reunir als anys cinquanta al voltant de Humphrey Bogart i **Frank Sinatra**. El públic vestia d'etiqueta. Idea arriscada però amb un punt de bogeria de Dani Poveda i l'equip del Vida. En aquest festival no sovintegen les samarretes, els escenaris són de luxe i l'espai ens trasllada al conte d'*Alicia al país de les Maravelles*.

La inauguració va a càrrec de **Tamino**, artista belga revelació, de veu prodigiosa que enlluerna els primers espectadors. Una visita nocturna pels jardins permet jugar a trobar-se el conill de les pastanagues i altres secrets amagats. Al cap d'unes hores, però, el jardí es tanca i el festival passa a ser cent per cent *indoor*, amb sopar a 22 euros, *self-service* de dos plats, sense postre, i cafè i beguda a part.

El pop metafísic de **Ferran Palau** pren el relleu al cartell sorpresa amb les cançons del seu darrer disc, *Blanc* (Halley Records, 2018), un dels millors del pop català del 2018. La gent parla més que no escolta. Una espontània surt del públic, agafa el micro i recrimina a la gent que xerra: "Això sembla més el mercat de Santa Llúcia que un concert", i Joan Pons d'**El Petit de Cal Eril**, que és a la bateria, la felicita dient que arribarà a ser presidenta de la Generalitat. Cançons fosques i denses, creades des de l'artesanía, que no agraden a tothom per les converses que sentim als

lavabos.



Ferran Palau al Secret Vida. Foto: Christian Bertrand / Nerea Coll

El següent artista a l'escenari central Hispano Suiza és rebut amb aplaudiments, com un dels noms més desitjats. El suec d'origen argentí **José Gonzalez** apareix sol amb la guitarra per fer vibrar el públic amb peces de gran bellesa. El presentador estrella que fa de fil conductor del festival, Àngel Carmona (*Hoy empieza todo*, Radio 3), convida els que vulguin viure l'esperit mediterrani a sortir al carrer per xerrar, i que es quedin a la sala els que vulguin escoltar la música.

El relleu és per a una altra artista nacional, la veu revelació de la cantant i actriu santcugatenca **Pavvla**, que aconsegueix fer cantar els seguidors amb les seves cançons més pop. Poc abans de la següent carta amagada del cartell, el públic s'asseu a terra damunt la moqueta vermella de la sala principal. Corren rumors de qui podria ser el proper grup. S'espera el primer cap de cartell de la nit. Els fotògrafs i les càmeres es preparen per captar l'instant en què es revelarà el nom. Surt el presentador, fa sonar el contrabaix, la bateria i... el saxo inconfusible de **Dani Nel·lo** al capdavant de la seva energètica banda **Los Mambo Jambo**. Dosi accelerada de rock'n'roll, funk, surf, swing i rhytm'n'blues. El públic balla i s'ho passa bé.



Los Mambo Jambo al Secret Vida. Foto: Christian Bertrand / Nerea Coll

Els combinats Premium valen 12 euros a unes barres ben ateses i sense cues. Al privatRat, packs de cervesa Damm i vins de can Torres (blanc i negre de Jean Leon). Alguns periodistes es pregunten indignats per què no s'ha filtrat el programa d'actuacions, d'altres estan preocupats perquè han d'entrevistar els caps de cartell que actuaran l'endemà -des del **Niño de Elche** fins a **The Temples**- i ningú els ha filtrat qui són. La inquietud per saber qui tocarà se'ls torna a la contra, però per als *hipsters* és un joc divertit. Aquesta era la gràcia del Secret Vida, almenys a la primera edició.

A la sala del soterrani ja fa proves una nova banda. Ningú sap qui són, només que són estrangers, probablement britànics. Finalment, el presentador anuncia el nom (**Franco Moody**), tot admetent que ell tampoc els coneixia de res però que ja comença a ser hora de ballar. La banda acaba les proves en directe i ofereix una sessió de funky ballable a base de melodies i referents.



Franc Moody al Secret Vida. Foto: Christian Bertrand / Nerea Coll

Primeres desercions dels que tenen son, dels que volien més canya, dels que potser esperaven un altre cartell i dels que no poden resistir la incògnita. Al bar Rat Pack & VIP -amb zona exclusiva de Four Roses només per a convidats- apareix un clàssic del Vida, l'actor Sergi López.

Puntual amb els horaris anunciats, a la 1.30 h es tanquen els llums i es perfila el grup amb icona de pastilla, **La Casa Azul**. Crits de fans a favor de la revolució sexual i desplegament multimèdia per rebre Guille Milkyway amb la seva banda. El públic del Secret Vida embogeix com si fos una discoteca de fi de curs. Guarnits amb cascos i ulleres de realitat virtual, el grup barceloní desplega un xou de llum i color, tonades pop i ritmes trencapistes.

La sessió de ball no ha fet més de que començar. El relleu el pren a la sala del soterrani el **DJ Joan Castells**, un clàssic de les nits d'Eivissa, i per tancar la primera jornada el rei de la 'pista de fusta', **Miqui Puig**, acaba posant la cirereta a una nit de música i fantasia que ha despertat comentaris de tota mena. Fins i tot el **Niño de Elche** etzibava a l'inaugurar la segona jornada: "*Bienvenidos a este festival, tan secreto que no sabemos ni qué vamos a cobrar*". *Keep calm*, qui no s'arrisca no pisca, i aquest -tal com s'havia anunciat- era una festival com mai n'havies vist cap.



Miqui Puig al Secret Vida. Foto: Christian Bertrand / Nerea Coll